

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 409/2017
16.05.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету против окривљеног АА, због кривичног дела незаконито кријумчарење наркотика и психотропних супстанци из члана 40, 43. и 66-1.2.3.45 КЗ Краљевине Белгије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног, адвоката Драгана Субашића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду Кре 1/15, Кв 2392/15 од 25.01.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж-Кре 15/17 од 15.03.2017. године, у седници већа одржаној 16.05.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду Кре 1/15, Кв 2392/15 од 25.01.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж-Кре 15/17 од 15.03.2017. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Кре 1/15, Кв 2392/15 од 25.01.2017. године утврђено је да су испуњене законске претпоставке за издавање правосудним органима Краљевине Белгије окривљеног АА рођеног ... године у ..., ..., држављанина ..., на основу молбе Генералног јавног тужилаштва у Антверпену од 23.01.2015. године ради издржавања казне затвора у трајању од шест година, која му је изречена пресудом Апелационог суда у Антверпену 09.05.2008. године и која је постала правноснажна 28.10.2008. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж-Кре 15/17 од 15.03.2017. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Субашића, изјављена против решења Вишег суда у Београду Кв 2392/15 (Кре 1/15) од 25.01.2017. године.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Субашић, поднео је захтев за заштиту законитости, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП; члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 462. став 3. ЗКП, све у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, те због повреда одредаба члана 5, 7, 15. и 16. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, уз предлог Врховном

касационом суду да усвоји поднети захтев, те да побијана решења преиначи тако што ће утврдити да нису испуњене законске претпоставке за издавање окривљеног АА правосудним органима Краљевине Белгије или да побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да укине другостепено решење и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, те да омогући браниоцу присуство седници већа Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разложима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Субашића, није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца.

Поднетим захтевом је указано на битне повреде одредаба члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП; члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 462. став 3. ЗКП, све у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, те на одредбе члана 5, 7, 15. и 16. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, уз детаљно образлагање у чему се исте повреде састоје, међутим како наведене битне повреде одредаба кривичног поступка као и наводне повреде Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима не представљају законом прописане разлоге за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, то је поднети захтев одбачен као недозвољен. Наиме, посебно имајући у виду истакнуте одредбе и наводе повреде одредаба прописаних Законом о међународној правној помоћи Врховни касациони суд оцењује да се у

том делу захтев браниоца своди на чињенична питања од значаја за одлуку суда, па је захев и у том погледу недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић